

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3251/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вујица Стојановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8829/18 од 23.05.2019. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8829/18 од 23.05.2019. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1928/2015 од 17.08.2018. године, утврђено је да је тужилца по основу улагања средстава за заједничку куповину стана са туженима стекла право својине на 1/2 стана бр. ... у ..., ул. ... бр. ..., саграђен на катастарској парцели .../... и уписан у лист непокретности ... КО ..., како је изреком наведено, те су тужени били дужни да признају и трепе да се тужилца на основу ове пресуде упише као сувласник са 1/2 дела овог стана у листу непокретности. Одбијен је противтужбени захтев туженог ББ ради утврђења да је по основу заједничког стицања током трајања економске заједнице са тужилцом, те брачне и економске заједнице са туженом власник од 1/4 дела стана у ..., ул. ... бр. .../... уписан у лист непокретности ... КО ..., те да су тужилца и тужена дужне да признају и трепе да се тужени на основу ове пресуде упише као сувласник наведеног стана. Обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 86.400,00 динара, одбијен је захтев у делу да се обавезе тужена да тужилци солидарно са туженим накнади трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 8829/18 од 23.05.2019. године, одбио жалбу туженог и у односу на њега потврдио првостепену пресуду. Одбијен је и захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је одговорила на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП, у овом случају нису испуњени, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, имајући у виду да питање стицања по основу улагања, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, што би евентуално указивало на испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном одлуком одлучено је о тужбеном захтеву ради утврђења права својине по основу заједничког улагања, постављеним у тужби од 16.07.2015. године и у противтужби од 04.01.2017. године, чија је вредност предмета спора 200.000,00 динара, утврђена од стране првостепеног суда.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради стицања својине по основу заједничког улагања, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију јер исти нису били нужни ради одлучивања у овом ревизијском поступку.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић